

3. marts 2021
Sagsnr.: 18/02155
CMK

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

STADFÆSTELSE af afgørelse om bortfald af tilsagn om tilskud til Natura 2000-projekt i Horsens Kommune

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter § 2, nr. 2, 3. pkt., i bekendtgørelse nr. 520 af 24. april 2015 om tilskud til Natura 2000-projekter om rydning af tilgroede arealer og om forberedelse til afgræsning, jf. § 11 a, stk. 1, i lov om Landdistriktsfonden.¹

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Landbrugs- og Fiskeristyrelsens (nu: Landbrugsstyrelsen) afgørelse af 3. maj 2017 om bortfald af tilsagn om tilskud til projektet vedrørende etablering af broer i græsningsområdet i [REDACTED] .

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.²

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

**MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET**
Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

¹ Lovbekendtgørelse nr. 114 af 6. februar 2020 om Landdistriktsfonden.

² Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevarerklagenævnet

Afgørelsen er den 24. maj 2017 påklaget til Miljø- og Fødevarerklagenævnet af tilsagnshaver.

Klager har navnlig anført, at

- klager har en berettiget forventning om udbetaling af tilskud,
- Landbrugsstyrelsen skal give fristforlængelse til udførelse af projektet, og
- såfremt afgørelsen om bortfald af tilsagn om tilskud fastholdes, er klager berettiget til erstatning svarende til beløbet fastsat i tilsagnet om tilskud.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.2.

2. Sagens oplysninger

2.1 Den påklagede afgørelse

Klager har den 29. maj 2015 indsendt ansøgning om tilsagn om tilskud til et Natura 2000-projekt omhandlende etablering af fire nye kvægbroer, forlængelse af to eksisterende broer samt sikring af broenderne med sten. Af ansøgningens punkt B., under ”Projekt”, fremgår, at klager i 2010 har etableret hegning for egne midler. Endvidere fremgår det af punkt E., under ”Indsatsområde 1: Rydning og Afgræsning”, at klager har planlagt at gennemføre projektet i eksisterende hegning.

NaturErhvervstyrelsen (nu: Landbrugsstyrelsen) har ved afgørelse af 20. august 2015 meddelt tilsagn om tilskud på 119.045 kr. til klagers projekt.

Den 23. marts 2017 har klager ansøgt om rateudbetaling til projektet på 79.070 kr.

Herefter har klager den 28. marts 2017 indsendt ansøgning om ændring af projektet, hvoraf det fremgår, at klager ønsker en forlængelse af projektperioden med et år.

Den 3. maj 2017 har Landbrugsstyrelsen truffet afgørelse om bortfald af tilsagn om tilskud.

Ved begrundelsen af afgørelsen har Landbrugsstyrelsen oplyst, at i forbindelse med klagers ansøgning om forlængelse af projektperioden af 28. marts 2017 er styrelsen blevet opmærksom på, at projektet ikke opfylder betingelserne fastsat i § 2, stk. 2, nr. 2, i bekendtgørelse nr. 520 af 24. april 2015. I den sammenhæng har styrelsen konstateret, at projektet hverken indeholder etablering af hegn eller drikkevandsforsyning, hvorfor projektet ikke er tilskudsberettiget. Endvidere har styrelsen beklaget, at der blev givet tilsagn om tilskud til projektet den 20. august 2015. Slutteligt har styrelsen konkluderet, at tilsagnet bortfalder som følge af, at klagers projekt ikke opfylder bekendtgørelsens § 2, stk. 2, nr. 2.

2.2 Klagens indhold

Indledningsvis har klager anført, at klager, som følge af Landbrugsstyrelsens afgørelse om tilsagn om tilskud, har en berettiget forventning om udbetaling af tilskud til projektet.

Hernæst har klager gjort opmærksom på, at tilsagnet om tilskud er givet på baggrund af de af klager i ansøgningen angivne oplysninger, hvoraf det fremgår, at projektet hverken indeholder hegn eller drikkevandsforsyning. Det er således klagers opfattelse, at idet Landbrugsstyrelsen har meddelt tilsagn om tilskud på baggrund af oplysningerne, må betingelserne for tilsagnet tillige være opfyldt.

Endvidere har klager henvist til Landbrugsstyrelsens vejledningspligt, og har anført, at styrelsen ikke har vejledt om, at projektet ikke overholdt betingelsen for meddelelse af tilsagn om tilskud i bekendtgørelse nr. 520 af 24. april 2015, inden styrelsen meddelte tilsagn om tilskud.

Derudover har klager konstateret, at det ville savne mening at rive det eksisterende hegn ned for derefter at ansøge om tilskud til et dyrere projekt indeholdende etablering af hegn.

For så vidt angår ansøgning om forlængelse af projektperioden har klager anført, at områdets tilstand samt vejrforhold har gjort det umuligt for klager at sikre broenderne og dermed færdiggøre projektet indenfor projektperioden. Hertil har klager anført, at den manglende færdiggørelse af projektet ikke skyldes forhold, som klager har kunnet påvirke eller er skyld i.

Det er endvidere klagers opfattelse, at Landbrugsstyrelsen er erstatningsansvarlig og skal dække det tab, som klager har lidt, hvis tilsagnet om tilskud bortfalder, og klager ikke kan få fristforlængelse til at færdiggøre projektet.

På baggrund af Landbrugsstyrelsens bemærkninger af 13. marts 2018, har klager den 15. maj 2018 indsendt supplerende bemærkninger. Heri har klager anført, at projektet er udformet i overensstemmelse med formålet med ordningen om Natura 2000-projekter vedrørende rydning af tilgroede arealer og forberedelse til afgræsning.

2.3 Landbrugsstyrelsens bemærkninger til klagen

Landbrugsstyrelsen har den 13. marts 2018 oversendt sagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet med bemærkninger til klagen.

Indledningsvis har Landbrugsstyrelsen beklaget, at styrelsen, ved at meddele klager tilsagn om tilskud, har begået en sagsbehandlingsfejl.

Endvidere har Landbrugsstyrelsen bemærket, at styrelsen alene har vejledningspligt i det omfang, hvor oplysninger ikke direkte fremgår af

blandt andet bekendtgørelsen og ansøgningsmaterialet. I den forbindelse har styrelsen henvist til, at alle nødvendige oplysninger kan findes i vejledningen for ordningen.³

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker indledningsvis, at nævnet ikke har kompetence til at behandle spørgsmål om erstatningsansvar. Spørgsmål vedrørende Landbrugsstyrelsens eventuelle erstatningsansvar kan indbringes for domstolene.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

3.2.1 Berettigede forventninger i forhold til udbetaling af tilskud

Det følger af præmis 35 i Domstolens dom af 1. april 1993, Forenede sager C-31/91 – C-44/91, at princippet om beskyttelse af den berettigede forventning ikke kan påberåbes overfor en præcis bestemmelse i en fællesskabsretsakt, og at den omstændighed, at en national myndighed, der anvender fællesskabsretten, har handlet i strid hermed, ikke kan skabe en berettiget forventning hos en erhvervsdrivende om en behandling, der strider mod fællesskabsretten.

Derudover følger det af § 2, nr. 2, 1. pkt., i bekendtgørelse nr. 520 af 24. april 2015, at Landbrugsstyrelsen kan give tilsagn om tilskud til ikke-produktionsfremmende investeringer indenfor indsatsområdet forberedelse til afgræsning. Videre følger det af § 2, nr. 2, 3. pkt., at projektet mindst skal omfatte etablering af hegn eller drikkevandsforsyning.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klager ikke har haft en berettiget forventning om udbetaling af tilskud.

Ved afgørelsen har Miljø- og Fødevareklagenævnet indledningsvis vurderet, at klager har haft en forventning om, at Landbrugsstyrelsen ville imødekomme anmodning om udbetaling af 23. marts 2017. Nævnet har ved vurderingen heraf lagt vægt på, at styrelsen har meddelt klager tilsagn om tilskud til projektet den 20. august 2015.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har herefter vurderet, at bestemmelsen i bekendtgørelsens § 2, nr. 2, 3. pkt., er præcis. Det er desuden nævnets vurdering, at bestemmelsen er et led i myndighedens implementering af ordningen i dansk ret, hvorefter de nationale regler i ordningen må ligestilles med de EU-retlige regler. Nævnet finder, at allerede fordi styrelsens godkendelse af tilsagn om tilskud var i strid med en præcis bestemmelse i bekendtgørelsen, kan klager ikke have haft en berettiget

³ Vejledning om tilskud til Natura 2000-projekter om rydning af tilgroede arealer og om forberedelse til afgræsning – 2015.

forventning om godkendelsen, jf. præmis 35 i Domstolens dom C-31/91 – C-44/91.

3.2.2 Bortfald af tilsagn om tilskud

Det følger af § 2, nr. 2, 1. pkt., i bekendtgørelse nr. 520 af 24. april 2015, at Landbrugsstyrelsen kan give tilsagn om tilskud til ikke-produktionsfremmende investeringer indenfor indsatsområdet forberedelse til afgræsning. Videre følger det af § 2, nr. 2, 3. pkt., at projektet mindst skal omfatte etablering af hegn eller drikkevandsforsyning.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klagers tilsagn om tilskud bortfalder.

Ved afgørelsen har Miljø- og Fødevareklagenævnet lagt vægt på, at klagers ansøgte projekt omhandler etablering af fire nye kvægbroer, forlængelse af to eksisterende broer samt sikring af broenderne med sten. Hertil har nævnet lagt vægt på ansøgningens punkt B., hvoraf det fremgår, at klager har etableret indhegning for egne midler i 2010. I samme ombæring har nævnet lagt vægt på, at det af punkt E., fremgår, at klager har planlagt at gennemføre projektet i eksisterende hegning. På baggrund heraf finder nævnet, at klager ikke opfylder betingelsen i bekendtgørelsens § 2, nr. 2, 3. pkt., hvorefter projektet mindst skal omfatte etablering af hegn eller drikkevandsforsyning. Nævnet finder endvidere, at betingelsen i bekendtgørelsens § 2, nr. 2, 3. pkt. er en helt grundlæggende betingelse for tilsagn om tilskud, og idet klager ikke opfylder betingelsen, bortfalder klagers tilsagn om tilskud.

Det forhold, at klager ikke har haft mulighed for at færdiggøre broenderne på grund af blandt andet vejrforhold, kan ikke føre til et andet resultat. Som det fremgår ovenfor, er det Miljø- og Fødevareklagenævnets vurdering, at klagers tilsagn om tilskud bortfalder, hvorefter spørgsmålet om forlængelse af projektperioden er uaktuelt.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder ikke grundlag for at konstatere, at Landbrugsstyrelsen har tilsidesat vejledningspligten, idet styrelsen overordnet set opfylder vejledningspligten ved at offentliggøre konkret vejledning om ordningen på styrelsens hjemmeside. Det er endvidere nævnets opfattelse, at selvom styrelsen ikke, forud for meddelelse af tilsagn om tilskud, har vejledt klager om manglende opfyldelse af betingelserne, kan dette ikke føre til, at klager opnår tilsagn om tilskud i strid med en præcis bestemmelse, jf. nævnets vurdering ovenfor under afsnit 3.2.1.

Endeligt bemærker Miljø- og Fødevareklagenævnet, at Landbrugsstyrelsen ved afgørelse af 3. maj 2017 fejlagtigt har henvist til bekendtgørelsens § 2, stk. 2, nr. 2, som hjemmel for bortfald af tilsagn om tilskud. I den sammenhæng henviser nævnet til, at den korrekte hjemmel

herfor er bekendtgørelsens § 2, nr. 2, 3. pkt. Nævnet finder imidlertid, at styrelsens begrundelsesmangel ikke er konkret væsentlig for sagen. Nævnet har i den sammenhæng vurderet, at styrelsens henvisning til bekendtgørelsens § 2, stk. 2, nr. 2 er en åbenlys trykfejl, samt at afgørelsens resultat ikke er blevet påvirket af fejlen.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Landbrugs- og Fiskeristyrelsens (nu: Landbrugsstyrelsen) afgørelse af 3. maj 2017 om bortfald af tilsagn om tilskud til projektet vedrørende etablering af broer i græsningsområdet i [REDACTED] .